

РЕШЕНИЕ

№ 41063

гр. София, 08.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в
публично заседание на 13.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **10476** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 10а от Закон за чужденците в Република България /ЗЧРБ/.

Делото е образувано по жалба от 25.09.2025г. от М. Б., [дата на раждане] гражданин на Република Турция, чрез процесуален представител, срещу отказ от 11.09.2025г. за издаване на виза, издаден от Завеждащ Консулска служба в [населено място], Република Турция по заявление на М. Б. № ANK25005574V от 28.08.2025г.

С жалбата се иска от съда да постанови отмяната на отказа, като се претендира, че актът е незаконосъобразен и издаден в противоречие с материалния и процесуалния закон. Твърди се, че отказът засяга правото на личен и семеен живот на жалбоподателя съгласно чл.8 от ЕКПЧС, доколкото жалбоподателят е женен за българска гражданка и в противоречие на Протокол №4 ал.2 от ЕКПЧОС относно свободата на придвижване на лица. Изложени са твърдения, че отказът не отговаря на изискването на чл.59 АПК-липса на мотиви, като отказът не съдържа конкретни фактически основания, които да бъдат проверени. По същество моли отказът да бъде отменен, като бъде постановено връщане на преписката за ново разглеждане с указания за издаване на виза тип С. Претендират се разноси по делото.

Ответникът- Завеждащ Консулска служба в [населено място], Република Турция, не се явява съдебно заседание и не взема становище.

СГП не изпраща представител в съдебно заседание, респ. не взема становище.

Административен съд София – град, като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Със заявление за издаване на виза № ANK25005574V жалбоподателят М. Б., [дата на раждане] гражданин на Република Турция, е подал до Консулска служба в [населено място], Република Турция, искане за издаване на виза за краткосрочно пребиваване тип С. В заявлението жалбоподателят е посочил, че целта на посещенията му е бизнес, като е посочил, че е женен, име на съпругата - Г. Р. А., цел на пътуването „друго“, „заявление за виза за събиране на семейство“, многократни преминавания, адрес на канещото лице-гр. К., комплекс „В.“ 2.

Върху заявлението е отбелязано „не живеят заедно; Интернет запознанство“.

Към заявлението е приложено копие от документ за самоличност, удостоверение за граждански брак с Г. Р. А. от 19.07.2025г., копие от лична карта на Г. Р. А., декларация за финансова и битова издръжка от Г. А., че ще осигурява издръжка на жалбоподателя по време на целия му престой в Р България и жилище с адрес-гр. К.,[жк]; декларация от жалбоподателя от 29.07.2025г., че ще пребивава трайно на адреса в [населено място]; декларация от 28.08.2025г. по българското посолство от Г. А. А., че се е „оженила с жалбоподателя на 19.06.2025г.Имам информация, че мъжът ми кандидатства за виза Д. Бракът ни не е фиктивен и към настоящият момент е актуален“; декларация за съвместно съжителство между жалбоподателя и Г. А., с която декларират, че са съпрузи и че бракът им не е фиктивен; декларация от И. А., че е собственик на жилището на горепосочения адрес в [населено място], договор за наем от 29.07.2025г. между И. А. и Г. А. и жалбоподателя; копие на част от нотариален акт; информация за счетоводен документи относно сметка в Д. З. Б.- клон С. на името на Г. А.-упл. лице с валута 978 евро към дата 05.08.2025г., електронен билет на името на жалбоподателя дати 15.09.2025г. и 15.12.2025г.

На 11.09.2025г. Завеждащ Консулска служба в [населено място], Република Турция е постановил отказ за издаване на виза по заявление на М. Б. № ANK25005574V с посочени мотиви „целта и условията на планирания престой не са обосновани“ и „предоставената информация относно обосновката на целта и условията на планирани престой не е надеждна“. /л.38/

Ответникът е представил заповед №95-00-26/16.01.2025г. на Министъра на външните работи, видно от която право да вземат решения за отказ за издаване на визи на основание чл.10 ЗЧРБ имат и консулските длъжностни лица в задграничните представителства на Република България, като е възложено на ръководителите на дипломатическите и консулските представителства на Република България да определят с писмена заповед консулските длъжностни лица в съответното представителство, които да съставят, подписват и връчват /съобщават/ на заинтересованите лица формулярите по образец съгласно Приложение 7 към чл.34 ал.3 от Н.. /л.41/ Представена и заповед №17/28.07.2025г. Посланика в Посолството на Република България-А., с която Н. Х. Б. е определен за консулско длъжностно лице и е упълномощен да съставя, подписва и връчва формулярите по образец за визи.

В хода на съдебното производство е получено писмо от ДАНС, с посочване, че ДАНС не е изразявала становище по подаденото заявление от жалбоподателя /л.54/.

Получено е писмо от дирекция „Миграция“, видно от което издаването и съгласуването на визи тип С не се съгласуват с органите за административен контрол по пребиваването на чужденците в Р България /л.49/.

В становището на Националната визова информационна система /л.60/ е посочено, че „...висок миграционен риск.“

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Подадената жалба е допустима- подадена е до съда от надлежна страна - адресат на оспорения индивидуален административен акт и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, в срок. Съгласно разпоредбата на чл. 10а, ал. 1 от ЗЧРБ, отказите за издаване на визи могат подлежат на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс относно тяхната законосъобразност.

При разглеждане по съществото на спора, съдът намира следното:

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган- Завеждащ Консулска служба в [населено място], Република Турция, видно от приложените към преписката заповед №95-00-26/16.01.2025г. на Министъра на външните работи, съгласно която право да вземат решения за отказ за издаване на визи на основание чл.10 ЗЧРБ имат и консулските длъжностни лица в задграничните представителства на Република България, като е възложено на ръководителите на дипломатическите и консулските представителства на Република България да определят с писмена заповед консулските длъжностни лица в съответното представителство, които да съставят, подписват и връчват /съобщават/ на заинтересованите лица формулярите по образец съгласно Приложение 7 към чл.34 ал.3 от Н.. /л.41/ Представена и заповед №17/28.07.2025г. Посланика в Посолството на Република България-А., с която Н. Х. Б. е определен за консулско длъжностно лице и е упълномощен да съставя, подписва и връчва формулярите по образец за визи. Следователно, оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ.

Отказът е издаден в писмена форма - спазен е изискуемия стандартен формуляр за уведомление и обосновка на отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза. Формулярът е съставен по приложение № 7 към чл. 34, ал. 1 от Н. и съдържа реквизитите изискуеми от общите изисквания на АПК, в съобразителната му част са посочени поредният номер и датата на заявлението на чужденеца, формирани са ясни правни изводи. Неоснователни са твърденията на жалбоподателя за накърняване на формата на акта и на правото и на защита. Съдържанието на акта позволява да се извлече волята на административния орган по начин, който не накърнява правото на защита на засегнатото лице и позволява осъществяване на съдебен контрол за законосъобразност. Отказът съдържа правни и фактически мотиви съобразно чл. 59 от АПК, като същите предоставят възможност на засегнатото лице да разбере основанията за отказ. Диспозитивът на акта кореспондира на неговата обстоятелствена част, като е указан и редът за обжалване на акта. Отказът носи подписа на неговия издател.

Не се установяват допуснати нарушения на административно-производствените правила от категорията на съществените, съставляващи основание за неговата отмяна по аргумент от нормата на чл. 146, т. 3 от АПК. Актът съответства на материалния закон и неговата цел по следните съображения:

В оспорвания акт са изложени мотиви „целта и условията на планирания престой не са обосновани“ и „предоставената информация относно обосновката на целта и условията на планирани престой не е надеждна“.

При преценка на наличните доказателства, обосновано е прието от административният орган, че чужденецът не е доказал достоверно целта и условията на планирания престой и „предоставената информация относно обосновката на целта и условията на планирани престой не е надеждна“. Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че оспореният отказ следва да бъде отменен поради липса на изложени в същия фактически установявания. В случая следва да се държи сметка за това, че на първо място визовият режим на всяка една страна е проявление на суверенитета на същата и е свързан с ефективното упражняване политиките по защита на националната сигурност и опазване на обществения ред в страната. На второ място, издаването

на виза следва да бъде преценявано по-скоро като производство по извършване на административна услуга, в който случай съществено от правна страна е неизвършването на самата услуга при твърдения от страна на жалбоподателя за наличие на предпоставките за осъществяването ѝ.

От представената административна преписка се установява, че жалбоподателят е подал заявление за виза с цел събиране на семейство. Същевременно от приложените по делото доказателства са видни съществени противоречия относно сключения брак- приложено е удостоверение за сключен граждански брак на 19.07.2025г., като същевременно в декларацията от 28.08.2025г. на стр.21 Г. Р. А. е посочила дата на сключване на брака -19.06.2025г., като са налице няколко декларации с твърдения, че бракът не е фиктивен, въпреки наличието на официален документ относно гражданското състояние на лицата. Отделно от това, в заявлението за виза е посочен адрес в [населено място], различен от този в представените декларации и договор за наем. Така посочените противоречия водят на извода, че са представени данни с цел получаване на виза при формално изпълнение на изискванията на действащата правна уредба, но въпреки това целта и условията на планирания престой не са обосновани“ и „предоставената информация относно обосновката на целта и условията на планирани престой не е надеждна, което съответства на отбелязването в справката от Националната визова система „висок миграционен риск“.

Като се отчетат посочените по-горе обстоятелства, следва извода, че не са установени по безспорен начин нито целта, нито условията на планирания престой и в този смисъл изводът на административния орган за отказ от виза не се опроверга от оспорващия по пътя на пълното насрещно доказване в съдебното производство.

Като се отчетат посочените по-горе обстоятелства, ответникът е намерил за основателно да откаже издаване на виза. Мотивите и представените от ответника писмени доказателства дават основание на съда да осъществи дължимия контрол за законосъобразност на отказа. В контекста на изложеното съдът намира, че издаденият отказ е правилен и законосъобразен, поради което подадената жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ вр. чл. 173, ал. 2 и чл. 143, ал. 1 от АПК, Административен съд-София град, Първо отделение, 21-ви състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба от 25.09.2025г. от М. Б., [дата на раждане] гражданин на Република Турция, чрез процесуален представител, срещу отказ от 11.09.2025г. за издаване на виза, издаден от Завеждащ Консулска служба в [населено място], Република Турция по заявление на М. Б. № ANK25005574V от 28.08.2025г.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: